

Det, der bestaar.

Bor Guds Ord bestaa evindelig,
(Joh. 40, 8).

Guds Søndags-Arbejde.

Men Jesu saade: „Min Fader arbejder intil nu, også jeg arbejder.“ Joh. 5, 17.

Der er vedt at lægge Mørke til, at Evangelisten blot nævner, at Jøderne forfulgte Jesu, fordi han havde helbredet den syge Mand ved Bethesda Dam paa en Sabbat, og at de trægtede end mere efter at slaa ham ihjel. „Jordi han ikke alene brød Sabbathen, men ogsaa kaldte Gud sin egen Fader og gjorde sig selv Gud lig“ — at han ikke blot nævner dette; men Jesu Svar meddelede han gaafste udslig.

Stal vi dorfors vare i Overensstemmelse med Evangelisten, saa maa ogsaa vi lægge Hovedbogen paa Jesu Svar.

Her er saa Jesu foreløbige Svar til Jøderne, som forfulgte ham og trægtede efter at slaa ham ihjel: „Min Fader arbejder intil nu, også jeg arbejder.“

Det er jo aabenbart Søndags-eller Høuledagsarbejde her er Tale om. Jesu hande arbejdet intil nu (paa Sabbathen, underforstaate).

Jødernes Ledere hadde udtagt Sabbathudsudstillet, at de havde faaet en Lige over, hvad der ikke maatte gøres paa Sabbathen (man siger, der var nævnt 30 faadanne Gerninger); men mærvoerdigt nok var det at drage et Saar op af en Grav“ eller „at lade ens Øre og Azen ud til Vand“ ikke paa denne Lige.

Vi vil her minde om, at Gud stalte Verden i seks Dage og hvilede paa den syvende Dag, som han helligede eller satte til Side til at være Høuledag ned igennem Tiderne; men der er alligevel Gerninger, som Gud gør paa Høuledagen. Hanaber — for at sige det fort — sin Sol opgaa over onde og gode og lader regne over retsfærdige og uretfærdige saa vel paa Høuledagen som paa Ugens øvrige Dage.

Hvad stal vi da sige, at Guds Høuledags- eller Søndagsarbejde er? (Vi forudsætter, at vore Ledere fender Forholdet mellem Sabbath og Søndag).

Jo, dersom vi med Øpmarkomhed gennemlæser det foreliggende Afsnit, saa ser vi, at Guds Gerning, som han hver Dag fortæller, Søndag som andre Dage, det er at give Liv og at op holde Liv. Det er anden Lejlighed siger Jesu: „Alttag er det tilladt at gøre vel paa Sabbathen“ (Mk. 12, 12).

Derned er saa ingenlunde slaet Streng over det gamle Gudsblad om Høuledagens Hellighedslof. Men leg nu Mørke til, hvor stort Jesu.

sus i sit Svar gaar over til at tale om den højere Søndagsgerning.

Dorf taler han om at gøre levende. „Bigesom Faderen oprejer døde og gør levende, saaledes gør ogsaa Sonnen levende, hvem han vil!“

Ah, det er Jesu Gerning at oprejse døde og gøre levende — og det ikke mindst om Søndagen.

Bidere strider Jesu frem til at nævne Dommen og Guds Søns Ere — andre faste Søndagsarbejde.

Sagen er den, Ven, at der skal holdes Dom over baade dit og mit Liv, og det er da godt, at Gud regner et Mennekets Liv saa meget, at han vil holde Dom over det.

Ikke alt det, Verden kalder Liv, er vedt dette Ravn; der skal dommes mellem ægte og falskt, og det først fastlig, naar Guds Ord „forfundes punt og rent“ i Jesu Ravn, alfaat en fastlig Høuledagsgerning.

Men for nu at ingen skal mene, at vi først paa Livet, saa føl med et Stridt længere — eller ens.

Det første Stridt fører til Vers 24, der lyder: „Sandelig, sandelig siger jeg eder, den, som hører mit Ord og tror den, som fønde mig, kommer ifly til Dom, men er gaet over fra Døden til Livet.“

Det er jo aabenbart Søndags-eller Høuledagsarbejde her er Tale om. Jesu hande arbejdet intil nu (paa Sabbathen, underforstaate).

Jødernes Ledere hadde udtagt Sabbathudsudstillet, at de havde faaet en Lige over, hvad der ikke maatte gøres paa Sabbathen (man siger, der var nævnt 30 faadanne Gerninger); men mærvoerdigt nok var det at drage et Saar op af en Grav“ eller „at lade ens Øre og Azen ud til Vand“ ikke paa denne Lige.

Det samme viser de Ord: „og de, som hører den, skal leve“, thi paa Dommens Dag skal alle dem, som ere i Gravene, høre hans Røst, da han ikke længere vælges at ville leve.“

Her kan slet ikke twivles om, at Jesu jo veger paa en Øppelselskab af aandeligt Død til aandeligt Liv, som er vedt Ravnnet; thi Jesu siger jo tydeligt, at den Time er nu, da de døde skal høre Guds Røst, og de, som hører den, skal leve.

Det samme viser de Ord: „og de, som hører den, skal leve“, thi paa Dommens Dag skal alle dem, som hører Gerninger — for at sige det fort — sin Sol opgaa over onde og gode og lader regne over retsfærdige og uretfærdige saa vel paa Høuledagen som paa Ugens øvrige Dage.

Hvad stal vi da sige, at Guds Høuledags- eller Søndagsarbejde er? (Vi forudsætter, at vore Ledere fender Forholdet mellem Sabbath og Søndag).

Det samme viser de Ord: „og de, som hører den, skal leve“, thi paa Dommens Dag skal alle dem, som hører Gerninger, og det er aligevel Gerninger, som Gud gør paa Høuledagen. Hanaber — for at sige det fort — sin Sol opgaa over onde og gode og lader regne over retsfærdige og uretfærdige saa vel paa Sabbathen (Mk. 12, 12).

Derned er saa ingenlunde slaet Streng over det gamle Gudsblad om Høuledagens Hellighedslof. Men leg nu Mørke til, hvor stort Jesu.

**Gideon
eller**

Hvormed stal jeg fræse Israel?

Dom. 6. og 7. Kap.

At Pastor L. Johnson.

Lig alle store Mænd i Verdens

og Kirkens Historie gif Gideon og passede sin jordiske Gerning, da Herrens Rold kom til ham at frelse Jørael. De, der sidder paa Gadehjørnet og ventet vaa, „noget skal falde over dem“, er aldrig blevet til noget. Heller ikke de der har saa flere Drømme om sig selv, at de ikke nedværdiger sig til at andse Livets daglig Smaating. Selv en stor ung Mand som Zofeh maatte blott komme fra Drømmene og i Slavetjeneste, for han blev en stor Mand.

Gideon havde nu og da voert en Døft med Jørels Fjender, saa Herrens Engel funde tilstede ham: „Herren er med dig du stærke Helt“, men overvinde Fjenderne formaaede han ikke.

I.

Medianiternes, Amoriterne og et Folk fra Qien havde sluttet Forbund mod Jørael. De kom i Høsternes Tid og tog Grøn af Martern, og hvad de ikke kunde bære bort, nedtrampede de og lod deres dyrkninger ade, saa Marterne saa ud, som de var bæret af Græs.

Der er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er ikke lige forstede Sindere, ligesom hoymedlige fulde af Selvtilværelse og opvindelse af store Taner om sig selv og hvad de kan udrette. Og der er dem, hvem den Helligaand i det stiller ikke har virket vaa til deres Uverdighed og Udnægtighed.

Det er ingen Dørfel vaa, at jo alle har synet, men alle er